

CARTEA

JUNGLEI

*După o poveste de
Rudyard Kipling*

 Editura
UNICART

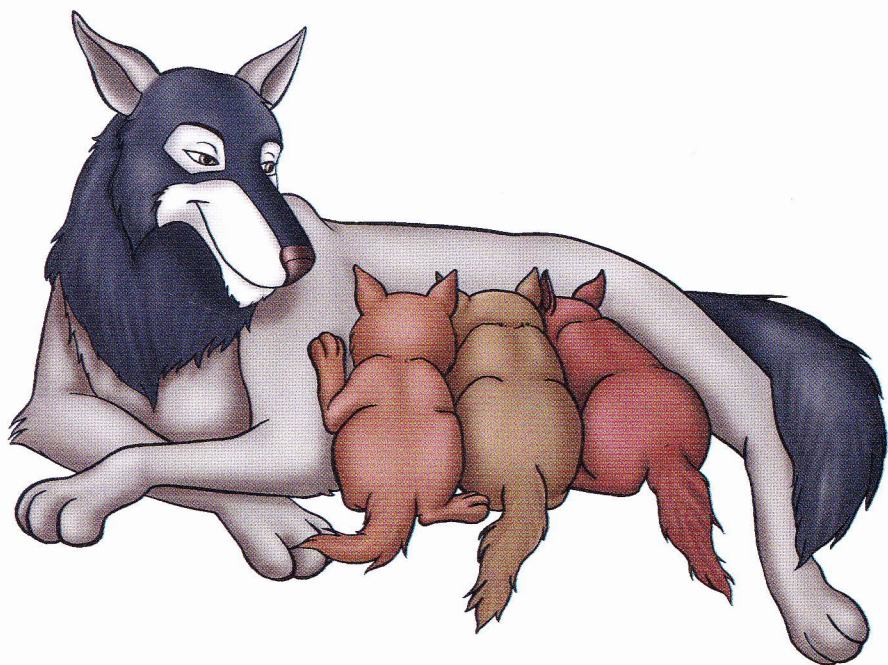

C u p r i n s

Puiul de om	3
Shere Khan	7
Consiliul Haitei	11
Pregătirea lui Mowgli	17
Răpirea	23
Ruinele Reci	27
Un avertisment	33
Floarea Roșie	37
Viața în sat	43
Neliniștea	52
Întoarcerea acasă	64

Puiul de om

Într-o noapte caldă, luminată de lună, în inima munților Seonee, tatăl-lup se pregătea de vânătoare.

„Ahhh! Ar fi timpul să plec” spuse el. Aruncând o privire în peșteră, o văzu pe mama-lup hrănindu-i pe cei trei pui. Mulțumit, răsuflă ușurat.

Însă bucuria îi fu întreruptă de cea mai josnică dintre făpturi – Tabaqui, șacalul. Animalele îl urau pe Tabaqui pentru că mânca resturi și suferea de cea mai urâtă

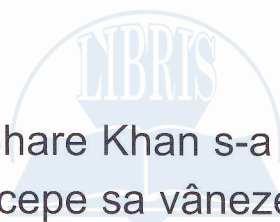
boală – deewangi. Odată ce te îmbolnăveai, îți ieșeau din minți și toate animalele din junglă fugeau de tine.

„Sănătate, mărite stăpân! Ai cumva niște resturi pentru umilul tău servitor?” întrebă Tabaqui cu o voce mieroasă și prefăcută .

„Nu am nimic, doar osul acesta uscat. Ia-l și du-te de-aici!” spuse tatăl-lup cu glas aspru pentru că îl ura pe șacalul viclean.

„Un adevărat ospăț pentru mine, stăpâne!” spuse Tabaqui înfulecând resturile de carne de pe os în vreme ce mama și tatăl-lup îl priveau dezgustați.

Puiul de om

„Share Khan s-a întors, e din nou prin preajmă. Va începe sa vâneze,” spuse Tabaqui lingându-se pe buze și aruncând o privire șireată. Știa că lupii se vor supăra la auzul acestei vești.

„Nu poate face asta fără să ne anunțe din timp! Unde să mă duc? Trebuie să vânez cât pentru doi acum,” spuse tatăl-lup privind-o îngrijorat pe mama-lup.

Imediat ce le dădu vestea, Tabaqui, cel mai mare bârfitor al pădurii, dispăru furișându-se în adâncul junglei. Însă acesta nu era doar un zvon. Răcnetul trist al unui tigru flămând se auzi în apropiere.

„Tigrul acesta este un neghiob. S-a născut șchiop de un picior și a fost mereu un vânător nepriceput. De aceea a fost nevoit să vâneze boii din apropierea satelor din Waiganga. Acum sătenii erau mânioși și prin urmare, a venit aici să se ascundă. Creatură neobrăzată! Și ce crede că va găsi de pradă aici? Să vânezi aici nu e la fel de ușor ca în Waiganga, și la zgomotele pe care le face, nici unul dintre animale nu-i va cădea pradă în seara asta!”, mormăii tatăl-lup.

În acel moment, se auzi un foșnet lângă tufișuri.

Tatăl-lup se încordă și așteptă să vadă ce era.

Când în sfârșit reuși să deslușească ceva, sufletul i se umplu de ușurare!

Puiul de om

În tufișuri se afla un copilaș gol-pușcă, brunet, și zâmbitor. Nu era un pui de lup, ci unul de om.

„Un pui de om! Sigur Shere Khan l-a urmărit până aici!” exclamă mama-lup.

„Dar privește, nu-i este deloc frică. Este singur în junglă, în mijlocul nopții, și încă zâmbește,” spuse tatăl-lup privindu-l, cu un rânjete pe față. Puiul de om se târî în patru labe până la mama-lup și se cuibări între ceilalți pui în căutarea căldurii și laptelui ei.

„Uite! Și-a găsit locul printre fiii noștri!” spuse mama-lup, privind uimită copilașul.

Shere Khan

În acel moment, intrarea peșterii se întunecă. Lumina lunii fu acoperită de umbra feroasă a unui tigru. În interiorul peșterii se auzi ecoul unui răcnet puternic, iar puii se cuibăriră și mai aproape de mama lor.

Shere Khan

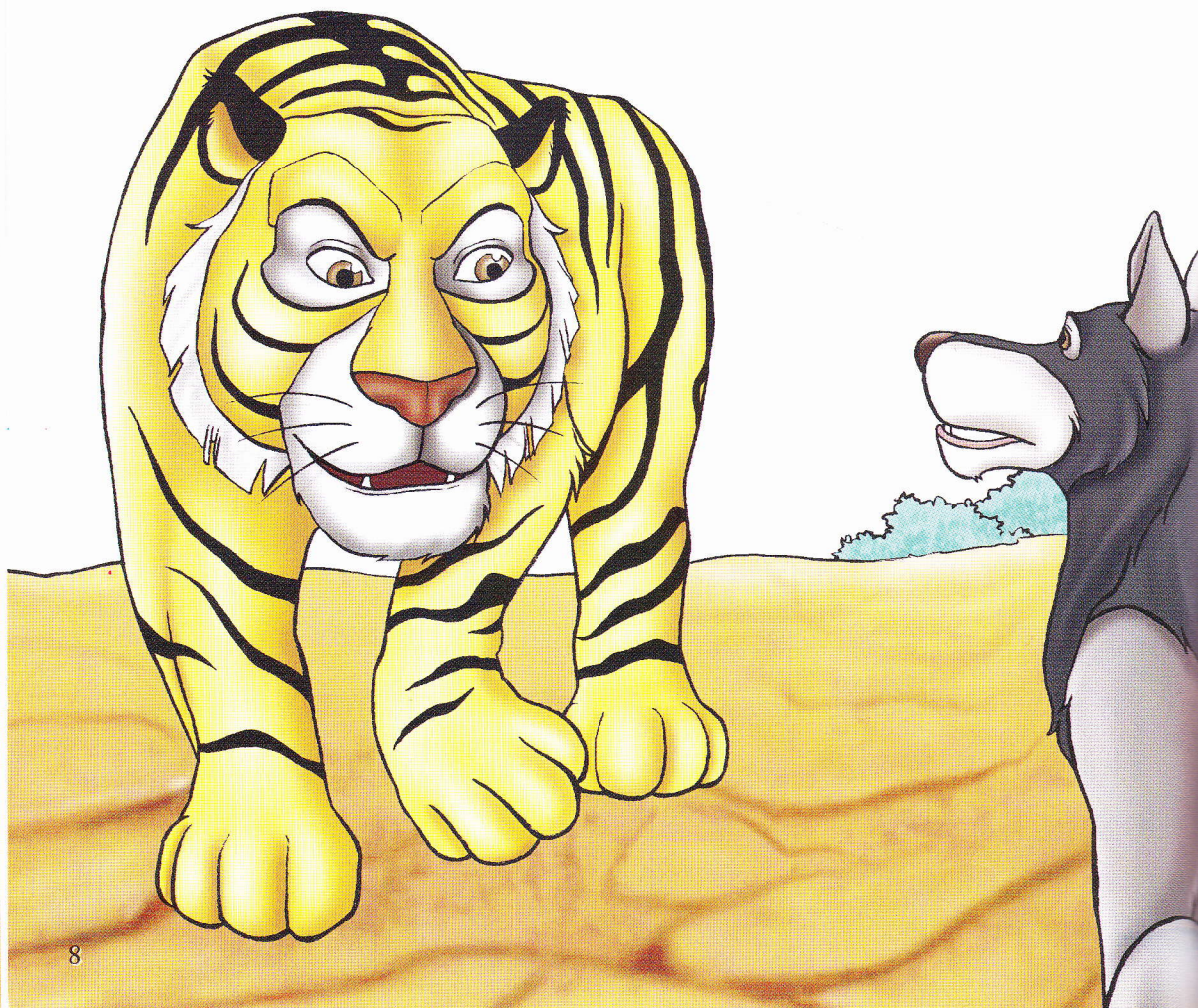
Însă puiul de om nu părea înspăimântat.

„Dă-mi puiul de om, este al meu!” răcni amenințător tigrul uitându-se la lupi cu o privire care îți îngheța sângele în vene.

„Puiul de om nu este al tău. Cum poți omorî o ființă lipsită de ajutor, care nu este în stare nici să stea în picioare?” întrebă tatăl-lup privind-l pe Shere Khan direct în ochi.

Încă un răcnet umplu peștera:

„Nu vreau să aud nimic. Dă-mi-l!”

„Shere Khan! Ascultă-mă cu atenție! Puiul de om este al meu. A găsit această peșteră și și-a găsit adăpost în casa mea. Eu sunt mama lui de acum înainte. Dacă îl vrei, trebuie să te lupți cu mine mai întâi!” spuse hotărâtă mama-lup, cu o voce de oțel.

Shere Khan știa că nu e bine să o provoace pe mama-lup în propria-i peșteră, cu puii tolăniți lângă ea. Știa că s-ar fi luptat până la moarte și că ea ar fi fost în avantaj, întrucât el era prea mare pentru a pătrunde în peșteră.

